31975L0443

26.7.1975 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV L 196/1

SMERNICA RADY

z 26. júna 1975

o aproximácii zákonov členských štátov, týkajúca sa zariadenia pre spätný chod a rýchlomerného zariadenia motorových vozidiel

(75/443/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej článok 100,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu [1],

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru [2],

keďže technické požiadavky, ktoré musia motorové vozidlá spĺňať podľa národných zákonov, sa týkajú, okrem iného, spätného chodu a rýchlomeru;

keďže sa tieto požiadavky a najmä tie, ktoré sa týkajú rýchlomeru, navzájom medzi členskými štátmi líšia; keďže je nevyhnutné, aby všetky členské štáty prijali rovnaké požiadavky buď ako doplnok k existujúcim predpisom, alebo namiesto nich, a to najmä preto, aby sa pre každý typ vozidla mohol aplikovať EHS postup typového schválenia, ktorý je predmetom smernice Rady č. 70/156/EHS [3] zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel;

keďže aproximácia vnútroštátneho práva týkajúceho sa motorových vozidiel zahŕňa aj to, že členské štáty vzájomne uznávajú kontroly vykonávané každým z nich na základe spoločných ustanovení; keďže pre úspešné fungovanie takéhoto systému musia byť tieto ustanovenia aplikované všetkými členskými štátmi s účinnosťou od toho istého dátumu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Na účely tejto smernice „vozidlo“ znamená akékoľvek motorové vozidlo určené na prevádzku na ceste, s karosériou alebo bez nej, s aspoň štyrmi kolesami a najvyššou konštrukčnou rýchlosťou presahujúcu 25 km/h s výnimkou vozidiel, ktoré jazdia na koľajniciach, poľnohospodárskych traktorov a strojov a vozidiel pre verejné práce.

Článok 2

Žiadny členský štát nesmie odmietnuť udeliť EHS typové schválenie alebo národné schválenie typu vozidla z dôvodov týkajúcich sa spätného chodu a rýchlomeru, ak tieto spĺňajú požiadavky uvedené v prílohách I a III k tejto smernici.

Článok 3

Žiadny členský štát nesmie odmietnuť registráciu alebo zakázať predaj, uvedenie do prevádzky alebo používanie vozidla z dôvodov týkajúcich sa spätného chodu a rýchlomeru, ak spĺňajú požiadavky uvedené v prílohách I a II k tejto smernici.

[1] Ú. v. ES C 5, 8.1.1975, s. 41.
[2] Ú. v. ES C 47, 27.2.1975, s. 44.
[3] Ú. v. ES L 42, 23.2.1970, s. 1.

Článok 4

Členský štát, ktorý udelí EHS typové schválenie, podnikne kroky nevyhnutné na to, aby bol informovaný o každej modifikácii ktorejkoľvek časti alebo charakteristiky uvedenej v oddiele 2.1 prílohy II. Príslušné orgány tohto členského štátu určia, či je potrebné vykonať ďalšie testy modifikovaného typu vozidla a vypracovať nový protokol o teste. Ak tieto testy ukážu, že neboli splnené požiadavky tejto smernice, modifikácia sa neschváli.

Článok 5

Členské štáty, v ktorých je v čase prijatia tejto smernice rýchlosť meraná v míľach za hodinu, môžu vyžadovať, aby rýchlomerné zariadenie, zamontované do vozidiel predávaných v ich štátoch, malo stupnice zároveň v kilometroch za hodinu, ako aj v míľach za hodinu dovtedy, než sa ich národná legislatíva zmení tak, že bude vyžadovať iba používanie jednotiek merania (SI) podľa ustanovení smernice Rady č. 71/354/EHS ([1]) z 18. októbra 1971 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa jednotiek merania, ktorá bola zmenená a doplnená Aktom o pristúpení ([2]).

Článok 6

Zmeny a doplnenia potrebné pre prispôsobenie požiadaviek príloh I a II technickému pokroku sa prijmú podľa postupu uvedeného v článku 13 smernice č. 70/156/EHS.

Článok 7

1. Členské štáty k 1. aprílu 1976 prijmú a uverejnia ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou a okamžite o tom budú informovať Komisiu.

Tieto ustanovenia sa vykonajú s účinnosťou od 1. januára 1977.

2. Po notifikácii tejto smernice podniknú členské štáty kroky na to, aby informovali Komisiu o akýchkoľvek návrhoch zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení, ktoré zamýšľajú prijať v oblasti riadenej touto smernicou, v dostatočnom časovom predstihu potrebnom na to, aby mohla vypracovať pripomienky.

Článok 8

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 26. júna 1975

Za Radu

predseda

P. BARRY

([1]) Ú. v. ES L 243, 29.10.1971, s. 29.
([2]) Ú. v. ES L 73, 27.3.1972, s. 14.

PRÍLOHA I

SPÄTNÝ CHOD

Všetky vozidlá musia byť vybavené zariadením pre spätný chod, ktoré sa môže obsluhovať z miesta vodiča.

PRÍLOHA II

RÝCHLOMERNÉ ZARIADENIE

1. PRÍTOMNOSŤ

Všetky vozidlá musia byť vybavené rýchlomerným zariadením. To sa nevyžaduje pre vozidlá, ktoré sú vybavené tachografom, ktorého konštrukčné charakteristiky a montáž na vozidle vyhovujú ustanoveniam nariadenia Rady (EHS) č. 1463/70 ([1]) z 20. júla 1970 o zavedení tachografov v cestnej doprave.

2. DEFINÍCIE

Na účel tejto smernice:

2.1 „Typ vozidla vzhľadom na rýchlomerné zariadenie“ znamená vozidlá, ktoré sa nelíšia v týchto nasledujúcich podstatných aspektoch:

2.1.1 normálne montované pneumatiky;

2.1.2 celkový prevodový pomer vrátane pohonu s redukciou, ak je namontovaná (počet otáčok na vstupe rýchlomeru na otáčku hriadeľa poháňajúceho rýchlomerné zariadenie, ak sa vozidlo pohybuje v priamom smere);

2.1.3 typ/y rýchlomerného zariadenia; typ má byť definovaný toleranciou meracieho mechanizmu rýchlomeru, konštantou prístroja a rozsahom udávaných rýchlostí;

2.2 „normálne montované pneumatiky“ znamená typ/y pneumatiky poskytované výrobcom pre uvažovaný typ vozidla a špecifikované v informačnom dokumente pripojenom k smernici č. 70/156/EHS; pneumatiky do snehu sa nepovažujú za normálne montované pneumatiky;

2.3 „normálny jazdný tlak“ znamená tlak hustenia za studena, špecifikovaný výrobcom vozidla a zväčšený o 0,2 barov;

2.4 „rýchlomer“ znamená tú časť rýchlomerného zariadenia, ktorá udáva vodičovi rýchlosť jeho vozidla v ktoromkoľvek danom okamihu.

([1]) Ú. v. ES L 164, 27.7.1970, s. 1.

3. ŽIADOSŤ O EHS TYPOVÉ SCHVÁLENIE

3.1 Žiadosť o EHS typové schválenie pre typ vozidla vzhľadom na rýchlomerné zariadenie predkladá výrobca vozidla alebo jeho riadne ustanovený zástupca.

3.2 K žiadosti sa prikladajú v troch vyhotoveniach nasledujúce dokumenty a informácie:

3.2.1 opis typu vozidla vzhľadom na rýchlomerné zariadenie;

3.2.2 podrobnosti o normálne montovaných pneumatikách;

3.2.3 prevod rýchlomerného zariadenia.

3.3 K testu uvedenému v oddieli 5. nižšie sa predvedie technickej organizácii zodpovednej za vykonanie schvaľovacích testov vozidlo reprezentujúce typ, ktorý má byť schválený.

4. ŠPECIFIKÁCIE

4.1 Displej rýchlomeru musí byť situovaný v poli priameho výhľadu vodiča a musí byť jasne čitateľný cez deň i v noci. Rozsah indikovaných rýchlostí musí byť dostatočne veľký, aby zahŕňal maximálnu rýchlosť udanú výrobcom pre typ vozidla.

4.2 Ak má rýchlomer stupnicu a nie číslicový displej, musí byť stupnica jasne čitateľná.

4.2.1 Stupňovanie musí byť 1, 2, 5 alebo 10 km/h. Hodnoty rýchlosti, ktoré sú násobkami 20 km/h, majú byť uvedené na číselníku.

4.2.2 V prípade rýchlomeru vyrábaného na predaj v niektorom členskom štáte, kde sú používané britské jednotky merania a kde platia prechodné ustanovenia podľa článku 5, musí byť rýchlomer s oboma označeniami v km/h a v mph (míle za hodinu); odstupňovanie má byť 1, 2, 5 alebo 10 km/h a takisto 1, 2, 5 alebo 10 mph a hodnoty rýchlosti udávané na číselníku musia byť násobkami 20 km/h a násobkami 20 mph.

4.3 Presnosť rýchlomerného zariadenia sa testuje podľa nasledujúceho postupu:

4.3.1 vozidlo sa vybaví jedným z typov normálne montovaných pneumatík; test sa musí opakovať pre každý z typov rýchlomeru špecifikovaných výrobcom;

4.3.2 zaťaženie na nápravu poháňajúcu rýchlomerné zariadenie musí zodpovedať hmotnosti podľa bodu 2.6 prílohy I k smernici 70/156/EHS;

4.3.3 referenčná teplota v prostredí, kde je rýchlomer, má byť 23 ± 5° C;

4.3.4 počas každého testu sa musí tlak pneumatík rovnať normálnemu jazdnému tlaku ako je to definované v bode 2.3;

4.3.5 vozidlo sa testuje pri nasledujúcich troch rýchlostiach: 40, 80 a 120 km/h alebo 80 % maximálnej rýchlosti špecifikovanej výrobcom, ak je nižšia než 150 km/h;

4.3.6 testovacie prístroje použité na meranie skutočnej rýchlosti vozidla musia mať presnosť ± 1,0 %;

4.3.6.1 povrch testovanej trate, ak sa použije, musí byť rovinný a suchý a musí mať dostatočnú adhéziu.

4.4 Udaná rýchlosť nesmie byť nikdy nižšia než skutočná rýchlosť. Pri testovacích rýchlostiach špecifikovaných v bode 4.3.5 vyššie a medzi týmito rýchlosťami má byť vzťah medzi rýchlosťou udávanou na číselníku rýchlomeru (V_1) a skutočnou rýchlosťou (V_2) nasledujúci: $0 \leq V_1 - V_2 \leq \frac{V_2}{10} + 4$ km/h